

сѣрушихъ ся купно, и станяхъ ꙗко
прахъ отъ плѣвъ на гумно-то лѣтъ:
вѣтрѣ-тъ гы дигнѣхъ, и ꙗко не ся намѣри за
тѣхъ никое мѣсто: а камыкъ-тъ който
удари образъ-тъ ꙗко станѣ планина голѣма,
и ꙗко испълни всичкѣхъ-тъ земѣхъ. Това е
снѣгъ-тъ: и тълкованіе-то му ще кажемъ
прѣдъ царя.

ꙗко Ты си, царю, царь на царіе; ꙗко зашто
Богъ небесный ти даде царство, силѣхъ, и
крѣпость, и слава. И на ꙗко всяко мѣсто
дѣто живѣхътъ человѣчески-тъ сынове,
горскы-тъ звѣрове и птицы-тъ небесны
даде въ рѣкѣхъ-тъ ти, и ты постави госпо-
дарь надъ всичкѣхъ-тъ тѣхъ. ꙗко Ты си оная зла-
тна глава. И подирѣ тебе ꙗко ще встане
друго царство ꙗко долю отъ твое-то, и
друго третѣ царство отъ мѣдѣ, което ще
обладае всичкѣхъ-тъ земѣхъ. ꙗко Четврто
царство ще стане крѣпко като желѣзо;
понеже желѣзо-то сѣкрушава и сдробява
всичко, и както желѣзо-то което строша-
ва всичко, така ще стрыва и строшава.

ꙗко А понеже си видѣлъ нозѣ-тъ и прѣсти-
тъ, часть отъ грѣнарскый калъ, а часть
отъ желѣзо, ще е едно царство раздѣлено,
но ще има нѣщо въ него отъ силѣхъ-тъ
на желѣзо-то, както си видѣлъ ты же-
лѣзо-то смѣсено съ глинѣнъ калъ. И
както прѣсти-тъ на нозѣ-тъ бѣхъ часть
отъ желѣзо и часть отъ калъ, така цар-
ство-то ще е въ нѣкои страны крѣпко, и
въ нѣкои ломко. И както си видѣлъ ты
желѣзо-то смѣсено съ глиненый-тъ калъ,
такъ же ся развѣсятъ съсѣмъ на че-
ловѣцы; но не ще да сѣ слѣпени единъ
съ другъ, както желѣзо-то не ся смѣса
съ калъ-тъ. И въ дни-тъ на онѣзи царіе,
ꙗко ще възстави Богъ небесный царство,
ꙗко което въ вѣкъ нѣма да ся развали; и
това царство нѣма да прѣмине въ други
люде: ꙗко сѣкруши и доврши всичкы
тѣзи царства, а то ще прѣбывае въ вѣкъ.

ꙗко Както си видѣлъ ты че камыкъ ся от-
сѣче отъ горѣхъ-тъ безъ рѣцѣ, и сѣкруши
желѣзо-то, мѣдѣ-тъ, калъ-тъ, сребро-то,
и злато-то: Богъ великий направи позна-
то на царя което има да стане подирѣ
това: и истиненъ е снѣгъ-тъ, и вѣрно тъл-
кованіе-то му.

ꙗко Тогдашъ царь Навуходоносоръ паднѣ
на лице, и ся поклонилъ Даниилу, и запо-
вѣда ꙗко му принесѣтъ приношеніе и ка-
денія. И отговори царь-тъ Даниилу и рече:
Напстнихъ, вашъ Богъ, той е Богъ на бо-
гове-тъ, и Господь на царіе-тъ, и ꙗко който
открыва тайны; зашто възможе ты да

открыешь тѣзи тайны. Тогдашъ царь-тъ
възвеличи Даниила, и ꙗко дарове голѣмы и
много му даде, и го постави господарь
надъ всичкѣхъ-тъ Вавилонскѣхъ областей, и
ꙗко начальникъ на управители-тъ надъ всич-
кы-тъ мудрецы Вавилонскы. И поиска
Данииль отъ царя, и ꙗко постави Седраха,
Мисаха, и Авденаго, надъ дѣла-та на Ва-
вилонскѣхъ-тъ область: ꙗко Данииль бѣше
въ царскый-тъ дворъ.

ГЛАВА 3.

1 Царь Навуходоносоръ направи златъ
образъ, высочинѣхъ-тъ му шестдесеъ лакти,
и ширинѣхъ-тъ му шесть лакти; и постави
го на поле-то Дурѣ, въ область-тъ Ва-
вилонскѣхъ. И проводи царь Навуходоно-
соръ да събере сатрапы-тъ, управители-
тъ, и областники-тъ, сѣдѣи-тъ, сѣкровищи-
ници-тъ, свѣтъници-тъ, законоучители-
тъ, и всичкы-тъ начальники на области-тъ,
да дойдѣтъ на посвященіе-то на образъ-
тъ, който постави царь Навуходоносоръ.

2 И сатрапы-тъ, управители-тъ, и областни-
ци-тъ, сѣдѣи-тъ, сѣкровищиници-тъ, свѣтъ-
ници-тъ, законоучители-тъ, и всичкы-тъ
начальники на области-тъ, събрахъ ся на
посвященіе-то на образъ-тъ, който поста-
ви царь Навуходоносоръ: и прѣдстанихъ
прѣдъ образъ-тъ, който постави Навухо-
доносоръ.

3 И прогласитель выкаше велегласно:
Вамъ ся заповѣдува, ꙗко народи, племена,
и языци: Който часть чуете гласъ-тъ на
трѣбѣхъ-тъ, на свирѣхъ-тъ, на китарѣхъ-тъ,
на самвиѣхъ-тъ, на псалтирь-тъ, на гайдѣхъ-
тъ, и на всякакъвъ видъ музикѣхъ, надиѣте
та ся поклонѣте на златный-тъ образъ,

4 който постави царь Навуходоносоръ: А
който не падне да ся поклонилъ, въ истый
тъ часъ ꙗко бѣде хвърленъ въ сѣрдѣ го-
рящѣхъ-тъ огненнѣхъ печь. За то когато чу-
хъ всичкы-тъ народи гласъ-тъ на трѣ-
бѣхъ-тъ, на свирѣхъ-тъ, на китарѣхъ-тъ,
на самвиѣхъ-тъ, на псалтирь-тъ, на всяка-
къвъ видъ музикѣхъ, падахъ всичкы наро-
ди, племена и языци, и ся поклоняхъ на
златный-тъ образъ, който постави царь
Навуходоносоръ.

5 ꙗко А нѣкои Халдейци дойдохъ тогдашъ, и
наклеветихъ Иудей-тъ; И отговорихъ и
рекохъ на царь Навуходоносоръ: ꙗко Царю,
да си живъ въ вѣкъ. Ты, царю, си издалъ
заповѣдъ, всякой человѣкъ, който чуе
гласъ-тъ на трѣбѣхъ-тъ, на свирѣхъ-тъ, на
китарѣхъ-тъ, на самвиѣхъ-тъ, на псалтирь-

а Псал. 1; 4. Осѣл. 13; 3.

б Псал. 37; 10, 36.

в Псал. 2; 2, 3.

г Псал. 80; 9.

д Езд. 7; 12. Иса. 47; 5.

е Иер. 27; 6, 7. Иса. 26; 7.

ж Осѣл. 8; 10.

з Езд. 1; 2.

ж Гл. 4; 21, 22. Иер. 27; 6.

зб Ст. 32.

а Гл. 5; 28, 31.

б Ст. 32.

в Гл. 7; 7, 23.

г Ст. 33.

д Ст. 28.

е Гл. 4; 3, 34. 6; 26. 7; 14,

27. Мих. 4; 7. Лук. 1; 32, 33.

ж Псал. 2; 9. Иса. 60; 12.

з Кор. 15; 24.

з Ст. 35. Иса. 28; 16.

а Визъ Давид. 10; 25, 14; 13, 28; 6.

и Езд. 6; 10.

к Ст. 28.

л Ст. 6.

ж Гл. 4; 9, 5; 11.

и Гл. 3; 12.

о Есѣ. 2; 19, 21, 3; 2.

—

а Гл. 4; 1, 6; 25.

б Иер. 29; 22. Отк. 13; 15.

г Гл. 6; 12.

з Гл. 2; 4, 5; 10, 6; 6, 21.